C/2024/6812
29.11.2024

RÅDETS HENSTILLING

af 21. oktober 2024

om Tysklands økonomiske, budgetmæssige, beskæftigelsesmæssige og strukturelle politikker

(C/2024/6812)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([1]), særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([2]), særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([3]), der oprettede genopretnings- og resiliensfaciliteten (»faciliteten«), trådte i kraft den 19. februar 2021. Faciliteten yder finansiel støtte til medlemsstaterne til gennemførelsen af reformer og investeringer og bidrager således med en finanspolitisk impuls finansieret af Unionen. I overensstemmelse med prioriteterne for det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker bidrager faciliteten til den økonomiske og sociale genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer, navnlig reformer og investeringer, der skal fremme den grønne og den digitale omstilling og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige. Den bidrager også til at styrke de offentlige finanser og sætte skub i vækst og jobskabelse på mellemlang og lang sigt samt til at forbedre den territoriale samhørighed i Unionen og støtte den fortsatte gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 ([4]) (»REPowerEU-forordningen«), der blev vedtaget den 27. februar 2023, tager sigte på en udfasning af Unionens afhængighed af import af russiske fossile brændstoffer. Dette vil bidrage til energisikkerhed og diversificering af Unionens energiforsyning og samtidig øge udbredelsen af vedvarende energi, energilagringskapaciteten og energieffektiviteten.

([1]) EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
([2]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/435/oj).

(3) Den 16. marts 2023 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse med titlen »EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030« for at give input til den politiske beslutningstagning og skabe gode rammebetingelser for at øge væksten. I meddelelsen opstilles der ni gensidigt forstærkende indsatsområder til fremme af konkurrenceevnen. Blandt disse indsatsområder udgør adgang til privat kapital, forskning og innovation, uddannelse og færdigheder og et velfungerende indre marked særligt vigtige politiske prioriteter, som bør være genstand for reformer og investeringer med henblik på at håndtere de aktuelle produktivitetsmæssige udfordringer samt styrke Unionens og medlemsstaternes langsigtede konkurrenceevne. Den 14. februar 2024 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse med titlen »Årlig rapport om det indre marked og konkurrenceevnen 2024«. I denne meddelelse gennemgås de konkurrencemæssige styrker og udfordringer, der præger det europæiske indre marked, og der gøres status over den årlige udvikling med udgangspunkt i de ni udpegede indsatsområder for konkurrenceevnen.

(4) Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2024, som markerede starten på det europæiske semester 2024 for samordning af de økonomiske politikker. Den 22. marts 2024 godkendte Det Europæiske Råd prioriteterne i den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2024, som er struktureret omkring de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed. Den 21. november 2023 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2024, hvori Tyskland blev udpeget som en af de medlemsstater, der kan være berørt eller kan være i risiko for at blive berørt af ubalancer, og for hvilken der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dag vedtog Kommissionen ligeledes en udtalelse om Tysklands udkast til budgetplan 2024. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet samt et forslag til den fælles beskæftigelsesrapport 2024, hvori gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet ([5]) (»henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024«) den 12. april 2024 og den fælles beskæftigelsesrapport den 11. marts 2024.

(5) Den 30. april 2024 trådte Unionens nye ramme for økonomisk styring i kraft. Rammen omfatter den nye forordning (EU) 2024/1263 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning, Rådets ændrede forordning (EF) nr. 1467/97 ([6]) om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud samt Rådets ændrede direktiv 2011/85/EU ([7]) om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer. Formålet med den nye ramme for økonomisk styring er at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst og modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer samt forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Den nye ramme for økonomisk styring fremmer også det nationale ejerskab og lægger større vægt på det mellemfristede sigte, samtidig med at der fokuseres på en mere effektiv og sammenhængende håndhævelse. Hver medlemsstat skal forelægge Rådet og Kommissionen en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. En national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag indeholder en medlemsstats finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn og dækker en planlægningsperiode på fire eller fem år afhængigt af den nationale valgperiodes normale varighed. Nettoudgiftskursen ([8]) i de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag skal stemme overens med kravene i forordning (EU) 2024/1263, herunder kravene om, at den offentlige gæld bringes eller fastholdes på en troværdig nedadgående kurs ved udgangen af tilpasningsperioden, eller om, at den forbliver på et forsvarligt niveau på under 60 %af bruttonationalproduktet (BNP), og om, at det offentlige underskud bringes og/eller fastholdes under traktatens referenceværdi på 3 %af BNP på mellemlang sigt. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) 2024/1263, kan tilpasningsperioden forlænges med op til tre år. Til støtte for udarbejdelsen af disse nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag offentliggjorde Kommissionen den 21. juni 2024 en vejledning om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremlægge i deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og i deres årlige statusrapporter. I overensstemmelse med artikel 5 og 36 i forordning (EU) 2024/1263 meddelte Kommissionen medlemsstaterne referencekurser og tekniske oplysninger, hvor det var relevant. Medlemsstaterne skal forelægge deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpoliske tiltag senest den 20. september 2024, medmindre medlemsstaten og Kommissionen bliver enige om at forlænge fristen med en rimelig periode. I overensstemmelse med deres nationale retlige rammer kan

([5]) Rådets henstilling (EU) af 12. april 2024 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C, C/2024/2807, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2807/oj).

([6]) Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/oj).

([7]) Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/oj).

([8]) Nettoudgifter som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263: »nettoudgifter«: offentlige udgifter, eksklusive i) renteudgifter, ii) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, iii) udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, iv) nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, v) konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse, samt vi) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

medlemsstaterne drøfte deres udkast til mellemfristede planer med deres nationale parlamenter, anmode de uafhængige finanspolitiske institutioner om at afgive en udtalelse og gennemføre en høring af arbejdsmarkedets parter og andre nationale interessenter.

(6) I 2024 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med gennemførelsen af faciliteten. At gennemføre genopretnings- og resiliensplanerne fuldt ud er fortsat et vigtigt element i opfyldelsen af de politiske prioriteter under det europæiske semester, eftersom planerne bidrager effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt i de senere år. De landespecifikke henstillinger fra 2019, 2020, 2022 og 2023 er fortsat lige relevante for de genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241.

(7) Den 28. april 2021 indgav Tyskland sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingsretningslinjerne i bilag V til nævnte forordning. Den 13. juli 2021 vedtog Rådet en gennemførelsesafgørelse om godkendelse af vurderingen af Tysklands genopretnings- og resiliensplan ([9]), som blev ændret den 8. december 2023 i henhold til artikel 18, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 for at ajourføre det maksimale finansielle bidrag til den ikketilbagebetalingspligtige finansielle støtte ([10]). Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har vedtaget en afgørelse om, at Tyskland på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

(8) Den 17. april 2024 forelagde Tyskland sit nationale reformprogram for 2024 og den 24. april 2024 sit stabilitetsprogram for 2024 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ([11]). Det nationale reformprogram for 2024 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Tysklands halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med opfyldelsen af genopretnings- og resiliensplanen.

(9) Den 19. juni 2024 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Tyskland 2024. Heri foretages der en vurdering af Tysklands fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet mellem 2019 og 2023, og der gøres status over Tysklands gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til de udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer. Rapporten indeholder også en vurdering af Tysklands fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

(10) Kommissionen har foretaget en dybdegående undersøgelse for Tyskland i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De væsentligste resultater af Kommissionens undersøgelse af de makroøkonomiske sårbarheder i Tyskland med henblik på nævnte forordning blev offentliggjort i april 2024. Den 19. juni 2024 konkluderede Kommissionen, at Tyskland er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Tyskland står navnlig over for sårbarheder i forbindelse med det store overskud på betalingsbalancens løbende poster. Disse sårbarheder varer ved trods en vis reduktion i årenes løb i forbindelse med det store overskud på betalingsbalancens løbende poster, da det underliggende problem med en svag indenlandsk efterspørgsel og afdæmpede investeringer, som har grænseoverskridende relevans, fortsat består, mens den politiske reaktion har været begrænset. Med lavere energipriser, en svag indenlandsk efterspørgsel og en træg verdenshandel steg overskuddet på de løbende poster igen til 5,9 %af BNP i 2023 fra 4,2 %af BNP i 2022. Det forventes at stige en smule mere i år og næste år, men ligger dog fortsat et godt stykke under niveauet før pandemien. I betragtning af den tyske økonomis størrelse og landets handelsmæssige integration i euroområdet har dette grænseoverskridende relevans. Faldende boligpriser har mindsket overvurderingen af boligpriserne betydeligt, dog med en begrænset indvirkning på det finansielle system indtil videre, men erhvervsejendomme kræver fortsat overvågning. Faldende boliginvesteringer kan føre til et fornyet prispres og efterfølgende risiko for overvurdering i den nærmeste fremtid. Fremover forventes der en let forværring af omkostningskonkurrenceevnen, og husholdningerne er begyndt at genvinde en vis købekraft, da lønningerne forventes at stige i faste priser. Det tager tid, før de private investeringer kommer op på niveau, og Kommissionen forventer, at den finanspolitiske konsolidering vil lægge en dæmper på den indenlandske efterspørgsel med

([9]) ST 10158/21 INIT og ST 10158/21 ADD 1.

([10]) Rådets gennemførelsesafgørelse af 8. december 2023 om ændring af gennemførelsesafgørelsen af 13. juli 2021 om godkendelse af vurderingen af Tysklands genopretnings- og resiliensplan (ST 15572/23 INIT).

([11]) Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1466/oj).

potentielle følger for de offentlige investeringer. De overordnede underliggende sårbarheder med hensyn til et betydeligt misforhold mellem opsparing og investeringer har ikke ændret sig grundlæggende. Investeringsbehovet har været stigende i årenes løb, hovedsagelig i forbindelse med offentlige investeringer på regionalt plan og virksomhedsinvesteringer generelt, hvilket vil støtte den økonomiske vækst i fremtiden. Mens regeringen har truffet visse foranstaltninger for at støtte investeringer, og Tysklands genopretnings- og resiliensplan indeholder vigtige foranstaltninger til fremme af investeringer, har omfanget af den politiske reaktion hidtil ikke ført til væsentlige fremskridt, og det har heller ikke været tilstrækkeligt til at imødegå den overordnede udfordring med at opnå større private og offentlige investeringer.

(11) Ifølge data valideret af Eurostat forblev Tysklands offentlige underskud uændret på 2,5 %af BNP i 2023 i forhold til 2022, mens den offentlige gæld faldt fra 66,1 %af BNP ved udgangen af 2022 til 63,6 %ved udgangen af 2023.

(12) Den 12. juli 2022 henstillede Rådet ([12]), at Tyskland traf foranstaltninger med henblik på i 2023 at sikre, at væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter var i overensstemmelse med en overordnet neutral finanspolitisk kurs ([13]), under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til de husholdninger og virksomheder, der er mest sårbare over for stigninger i energipriserne, og til personer på flugt fra Ukraine. Samtidig skulle Tyskland være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation. Det blev også henstillet til Tyskland at øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed under hensyntagen til REPowerEU-initiativet, herunder ved at anvende faciliteten og andre EU-midler. Ifølge Kommissionens skøn var den finanspolitiske kurs i 2023 ([14]) kontraktiv med 0,3 %af BNP. Væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden) i 2023 indebar et kontraktivt bidrag på 0,5 %af BNP til den finanspolitiske kurs, hvilket er i overensstemmelse med Rådets henstilling af 12. juli 2022. Udgifter finansieret af tilskud under faciliteten og andre EU-midler beløb sig til 0,2 %af BNP i 2023. Nationalt finansierede investeringer udgjorde 2,6 %af BNP i 2023, hvilket svarer til en stigning på 0,1 procentpoint i forhold til 2022. Tyskland finansierede yderligere investeringer ved hjælp af faciliteten og andre EU-midler. Tyskland finansierede offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling samt i energisikkerhed, som f.eks. energirenovering af bygninger, forbedring af opladningsinfrastrukturen til elbiler og udstyr til skoler, så de er klar til den digitale tidsalder. Disse offentlige investeringer finansieres delvis gennem faciliteten og andre EU-midler.

(13) Ifølge stabilitetsprogrammet for 2024 ventes der i det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for budgetfremskrivningerne, en realvækst i BNP på 0,2 %i 2024 og 1,0 %i 2025. Det offentlige underskud ventes at falde til 1¾ %af BNP i 2024 og 1 %af BNP i 2025, mens den offentlige gældskvote ventes at stige til 64 %ved udgangen af 2024 for at falde til 63¼ %ved udgangen af 2025. Efter 2025 ventes det offentlige underskud at stige til 1¼ %af BNP i 2026 og 1½ %i 2027, hvorefter det ventes at falde til 1 %i 2028. Den offentlige saldo ventes således at forblive under traktatens underskudsreferenceværdi på 3 %af BNP i hele programperioden. Samtidig ventes den offentlige gældskvote efter 2025 gradvis at falde til 63¼ %i 2026, 63 %i 2027 og 62 %i 2028.

(14) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det reale BNP at stige med 0,1 %i 2024 og 1,0 %i 2025, mens inflationen målt ved det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) ventes at være på 2,4 %i 2024 og 2,0 %i 2025.

(15) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 ventes det offentlige underskud at udgøre 1,6 %af BNP i 2024, mens den offentlige gældskvote vil falde til 62,9 %ved udgangen af 2024. Faldet i underskuddet i 2024 afspejler hovedsagelig udfasningen af energirelaterede nødstøtteforanstaltninger, der har en tilsvarende indvirkning på gældskvoten. Ifølge Kommissionens skøn vil den finanspolitiske kurs være kontraktiv med 0,8 %af BNP i 2024.

([12]) Rådets henstilling af 12. juli 2022 om Tysklands nationale reformprogram for 2022 og med Rådets udtalelse om Tysklands stabilitetsprogram for 2022 (EUT C 334 af 1.9.2022, s. 35).

([13]) På grundlag af Kommissionens forårsprognose 2024 anslås Tysklands potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt i 2023, som anvendes til at måle den finanspolitiske kurs, nominelt til 7,5 %, målt ud fra den gennemsnitlige potentielle realvækst over ti år og BNP-deflatoren for 2023.

([14]) Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden (og ekskl. midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19-krisen) og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) under faciliteten og andre EU-midler.

(16) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes der at blive finansieret udgifter via ikketilbagebetalingspligtig støtte (»tilskud«) under faciliteten i 2024 svarende til 0,1 %af BNP ligesom i 2023. De udgifter, der finansieres med tilskud under faciliteten, vil muliggøre investeringer af høj kvalitet og produktivitetsfremmende reformer, uden at dette har direkte indvirkning på Tysklands offentlige saldo eller gæld.

(17) Den 14. juli 2023 henstillede Rådet ([15]), at Tyskland skulle sikre en forsigtig finanspolitik, navnlig ved at begrænse den nominelle stigning i nationalt finansierede primære nettoudgifter ([16]) i 2024 til højst 2,5 %. Medlemsstaterne blev i forbindelse med gennemførelsen af deres budgetter for 2023 og udarbejdelsen af deres udkast til budgetplaner for 2024 opfordret til at tage hensyn til, at Kommissionen ville foreslå Rådet at indlede underskudsbaserede procedurer i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på grundlag af de endelige data for 2023. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes Tysklands nationalt finansierede primære nettoudgifter at stige med 2,6 %i 2024, hvilket er over den anbefalede maksimale vækstrate. Denne forventede vækst i nettoudgifterne i 2024, som indgår i Kommissionens forårsprognose 2024, påvirkes af en omklassificering af offentlige transportenheder, hvorved de blev omfattet af den samlede offentlige sektor fra 2023 ([17]), hvilket medførte et brud i tidsserierne. Uden hensyntagen til nævnte omklassificering forventes de nationalt finansierede primære nettoudgifter at stige med 2,4 % i 2024, hvilket er under den anbefalede maksimale vækstrate. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling.

(18) Derudover henstillede Rådet, at Tyskland skulle træffe foranstaltninger med henblik på at afvikle de gældende energistøttenødforanstaltninger hurtigst muligt i 2023 og 2024 og bruge de deraf følgende besparelser til at nedbringe det offentlige underskud. Rådet henstillede endvidere, at hvis nye stigninger i energipriserne nødvendiggør nye eller fortsatte støtteforanstaltninger, skulle Tyskland sikre, at sådanne støtteforanstaltninger er rettet mod at beskytte sårbare husholdninger og virksomheder, er finanspolitisk overkommelige og opretholder incitamenter til energibesparelser. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes nettobudgetomkostningerne ([18]) ved energistøttenødforanstaltninger at udgøre 1,2 %af BNP i 2023, 0,1 %i 2024 og 0,0 %i 2025. Navnlig antages den nedsatte momssats på gas at forblive i kraft i 2024, om end med en mindre indvirkning. Hvis de deraf følgende besparelser bruges til at nedbringe det offentlige underskud i overensstemmelse med Rådets henstilling, peger fremskrivningerne i retning af en finanspolitisk tilpasning på 1,1 %af BNP i 2024, hvilket skal sammenholdes med et kontraktivt bidrag fra de nationalt finansierede primære nettoudgifter ([19]) til den finanspolitiske kurs svarende til 0,8 %af BNP i samme år. Energistøttenødforanstaltningerne er blevet afviklet i 2023 og 2024. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. De deraf følgende besparelser forventes imidlertid ikke at blive brugt fuldt ud til at nedbringe det offentlige underskud. Der er risiko for, at dette ikke vil være i overensstemmelse med Rådets henstilling.

(19) Rådet henstillede også, at Tyskland bevarer nationalt finansierede offentlige investeringer og sikrer en effektiv udnyttelse af tilskud under faciliteten og af andre EU-midler, navnlig for at fremme den grønne og den digitale omstilling. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 forventes de nationalt finansierede offentlige investeringer at stige fra 2,6 %af BNP i 2023 til 2,7 %af BNP i 2024. Dette er i overensstemmelse med Rådets henstilling. Samtidig forventes de offentlige investeringer, der finansieres med EU-midler, herunder tilskud under faciliteten, at ligge stabilt på 0,2 %af BNP i 2024.

(20) På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, og under antagelse af en uændret politik forventes det offentlige underskud ifølge Kommissionens forårsprognose 2024 at udgøre 1,2 %af BNP i 2025. Den offentlige gældskvote ventes at falde til 62,2 %ved udgangen af 2025. Faldet i underskuddet og gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig det forventede opsving i BNP-væksten.

([15]) Rådets henstilling af 14. juli 2023 om Tysklands nationale reformprogram for 2023 og med Rådets udtalelse om Tysklands stabilitetsprogram for 2023 (EUT C 312 af 1.9.2023, s. 38).

([16]) Primære nettoudgifter defineres som nationalt finansierede udgifter ekskl. i) diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) renteudgifter, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.

([17]) Virkningen af denne omklassificering afspejles af udgiftsvækstindikatoren, idet den dog har en ubetydelig indvirkning på det offentlige underskud som følge af en tilsvarende stigning i indtægterne.

([18]) Tallene angiver niveauet for de årlige budgetomkostninger ved disse foranstaltninger inklusive indtægter og udgifter og, hvor det er relevant, eksklusive indtægter fra skatter og afgifter på energileverandørernes ekstraordinære fortjenester.

([19]) Dette bidrag bestemmes som ændringen i de primære offentlige udgifter ekskl. i) budgetændringen som følge af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, ii) engangsforanstaltninger, iii) konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter samt iv) udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) under faciliteten og andre EU-midler i forhold til den gennemsnitlige potentielle nominelle vækst i BNP på mellemlang sigt (10-år); bidraget udtrykkes som andel af det nominelle BNP.

(21) På trods af en lille stigning i de offentlige investeringer i procent af BNP i de seneste år har de offentlige investeringer ikke holdt trit med investeringsbehovene i infrastruktur, uddannelse og den grønne og den digitale omstilling. Investeringerne på forbundsniveau er faldet til under deprecieringsniveauet i det seneste år, mens netto-investeringerne på kommunalt plan har været negative i de sidste to årtier, hvilket har ført til et generelt fald i kapitalbeholdningen. Der er fortsat hindringer for investeringer. De private investeringer i 2023 lå stadig under niveauet før pandemien. Navnlig er den administrative byrde i forbindelse med udrulningen af private investeringer fortsat tung, navnlig på grund af krav om omfattende dokumentation og licenser samt manglende digitalisering. Strenge reguleringsstandarder, lovgivningsmæssige forskelle på tværs af regioner og langvarige tilladelsesprocedurer hæmmer udvidelsen af produktions- og innovationskapaciteten, navnlig i energi- og byggesektoren. Mens antallet af færdiggjorte boliger i 2023 lå på samme niveau som det foregående år, er investeringerne i beboelsesejendomme er faldet i de seneste tre år på trods af boligmangel. Alternative finansieringsformer, navnlig for vækstvirksomheder, er begrænsede. Små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) udgifter til forskning og udvikling er fortsat lave, og udbredelsen af teknologi er begrænset.

(22) Aldringen reducerer befolkningen i den erhvervsaktive alder og lægger et opadrettet pres på ældrekvoten. Som følge heraf forventes de samlede pensionsudgifter at stige. Dette skaber et betydeligt finansieringsbehov. I årenes løb er en stigende del af pensionsudgifterne blevet finansieret ved hjælp af føderale subsidier. Siden 2020 har disse udgjort over 100 mia. EUR om året, hvilket svarer til ca. 23 %af de samlede føderale udgifter. Baseret på en uændret politik forventes disse udgifter at stige yderligere, hvilket lægger pres på mulighederne for produktive udgifter. Virksomhedspensioner og kapitalbaserede private pensionsordninger er fortsat underudnyttede. Trods bestræbelserne på at øge anvendelsen af virksomhedspensioner (anden søjle) ligger dækningen fortsat kun på ca. 54 %. Den planlagte opbygning af »generationskapital«, der tilføjer et kapitalbaseret element til det lovbestemte pensionssystem, vil blive finansieret gennem offentlig gæld og giver derfor et begrænset potentiale for at forbedre pensionernes holdbarhed. Selv om beskæftigelsesfrekvensen for arbejdstagere i alderen 55-64 år er blandt de højeste i Unionen, er stigningen i den faktiske pensionsalder aftaget i de seneste år, og beskæftigelsen i aldersgruppen over 65 år halter bagefter de lande, der har den højeste beskæftigelsesfrekvens i EU. Dette skyldes bl.a. mulighederne for tidlig pensionering, hvilket lægger yderligere pres på pensionssystemets holdbarhed.

(23) Et optimalt skattemiks er afgørende for en mere inklusiv og bæredygtig vækst samt en stærkere konkurrenceevne. Arbejdstagere i Tyskland står over for den næsthøjeste skattekile i Unionen. Høje skatter kombineret med ydelsesregler mindsker incitamenterne til at øge antallet af arbejdstimer, navnlig for lavtlønnede og sekundære forsørgere, som ofte er kvinder, hvilket også fremgår af den meget høje andel af kvinder i deltidsbeskæftigelse. Dette reducerer udbuddet af arbejdskraft og forværrer manglen herpå. Tysklands miljøafgifter ligger under EU-gennemsnittet og er faldende. Tyskland har derimod en af de højeste selskabsskattesatser i Unionen, herunder den lokale erhvervsskat (*Gewerbesteuer*). Kombinationen heraf udgør et komplekst og uigennemsigtigt skattesystem. De initiativer, der for nylig er taget til at revidere reglerne for afskrivning og forbedre skattefradragene for forskning og udvikling, er omkostningseffektive metoder til at styrke incitamenterne til investering. Samtidig er der mulighed for at forenkle selskabsskattesystemet ved at fjerne nogle af mulighederne for fritagelse.

(24) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i forordning (EU) 2021/241 og med bilag V, kriterium 2.2, til nævnte forordning indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Disse reformer og investeringer forventes at bidrage effektivt til at håndtere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger. Det er afgørende, at der inden for denne stramme tidshorisont gøres hurtige fremskridt med den effektive gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen, herunder med REPowerEU-kapitlet, når det er blevet vedtaget, for at styrke Tysklands langsigtede konkurrenceevne gennem den grønne og den digitale omstilling, samtidig med at der sikres social retfærdighed. For at opfylde tilsagnene i genopretnings- og resiliensplanen senest i august 2026 er det afgørende, at Tyskland øger tempoet for gennemførelsen af reformer og investeringer betydeligt, bl.a. ved at afsætte tilstrækkelige ressourcer til forvaltningen heraf. En hurtig tilføjelse af et REPowerEU-kapitel til genopretnings- og resiliensplanen vil give mulighed for at opnå finansiering til yderligere reformer og investeringer til støtte for Tysklands og Unionens strategiske målsætninger inden for energi og den grønne omstilling. Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante

interessenter inddrages systematisk for at sikre et bredt ejerskab og således en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen.

(25) Som led i midtvejsgennemgangen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, jf. artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([20]), skal Tyskland gennemgå hvert enkelt program, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling (»FRO«), senest i marts 2025 under hensyntagen til bl.a. de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger for 2024, og den nationale energi- og klimaplan. Denne gennemgang danner grundlaget for den endelige tildeling af EU-midler til hvert program. Tyskland har gjort fremskridt med gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken og den europæiske søjle for sociale rettigheder, men der er stadig visse udfordringer. Der er fortsat betydelige regionale forskelle med hensyn til beskæftigelse og arbejdsproduktivitet, selv om de mindre udviklede regioner gradvist er ved at indhente arbejdsproduktiviteten. Det er vigtigt at fremskynde gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, og de aftalte prioriteter for programmerne er fortsat relevante. Som led i målet om at øge den administrative kapacitet er det vigtigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken og at fremme moderniseringen og digitaliseringen af de offentlige myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen heraf. Øget forskning, udvikling og innovation i alle regioner, navnlig de østlige regioner, samt støtte til uddannelse med henblik på at tackle udfordringerne i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling er afgørende for yderligere at mindske de regionale forskellene med hensyn til konkurrenceevne og beskæftigelse. Dette kræver også, at gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken med henblik på den grønne og den digitale omstilling fortsætter i regioner med højtydende sektorer. Det er også nødvendigt at fortsætte grønne investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi, tilpasning til klimaændringer og CO_2-fodaftryk. Erhvervsudvikling og støtte til virksomheder, navnlig SMV'er, er fortsat relevant. Det er også en prioritet at opnå kvalitet og inklusivitet i uddannelse og livslang læring, navnlig for dårligt stillede grupper, og det samme gælder aktiv inklusion og forbedring af beskæftigelsesegnetheden. Tyskland kunne også udnytte platformen for strategiske teknologier for Europa, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 ([21]), til at støtte udviklingen eller fremstillingen af kritiske teknologier inden for digital teknologi, rene og ressourceeffektive teknologier og bioteknologier samt til at afhjælpe manglen på arbejdskraft og færdigheder i disse sektorer.

(26) Foruden de økonomiske og sociale udfordringer, som genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-midler er rettet mod, står Tyskland over for en række yderligere udfordringer i forbindelse med den betydelige mangel på kvalificeret arbejdskraft, digitalisering og den grønne omstilling. Yderligere investeringer i den grønne og den digitale omstilling vil også bidrage til at mindske misforholdet mellem investering og opsparing.

(27) Mangel på kvalificeret arbejdskraft hæmmer vækst, investeringer og den grønne og den digitale omstilling. Omkring halvdelen af virksomhederne i Tyskland kæmper for at besætte ledige stillinger, selv på lang sigt. Der er risiko for, at manglen på kvalificeret arbejdskraft kan forværres yderligere på grund af ringere uddannelsesresultater, navnlig for dårligt stillede grupper, et betydeligt antal unge, der forlader skolen tidligt, og svage grundlæggende digitale færdigheder. Ifølge OECD's program for international elevevaluering er andelen af underpræsterende elever næsten fordoblet i løbet af det seneste årti. Omkring tre ud af ti unge tyskere har ikke opnået et minimumsniveau af færdigheder inden for matematik, mens én ud af fire ikke har opnået et minimumsniveau af færdigheder inden for læsning og naturvidenskab. Den indflydelse, som socioøkonomisk baggrund og migrantbaggrund har på uddannelsesresultaterne, er blevet endnu større. Tyskland er også et af de EU-lande, der har en af de højeste andele af unge, der forlader skolen tidligt, ligesom det har et særligt højt antal elever født i udlandet. Det nye tiårige forbunds- og statsprogram »*Startchancen*«, der primært er rettet mod dårligt stillede elever, er et skridt i den rigtige retning, men det dækker kun op til 10 %af de tyske skoler. Beherskelse af tysk er afgørende for effektiv læring og inklusion, hvilket understreger betydningen af øget tysk sprogstøtte, navnlig for studerende, der taler andre sprog end tysk hjemme. Med 52,2 %i 2023 ligger Tyskland under EU-gennemsnittet på 55,6 %af alle voksne, der som minimum har grundlæggende digitale færdigheder, og især unge halter bagefter. Der er behov for at forbedre udbuddet af grundlæggende færdigheder og opkvalificering af personer med lavere kvalifikationsniveauer og personer med

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 af 29. februar 2024 om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP) og ændring af direktiv 2003/87/EF samt forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 og (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

migrantbaggrund, der har svært ved at blive integreret på arbejdsmarkedet, for at afhjælpe manglen på arbejdskraft, navnlig i sundheds- og langtidsplejesektoren, bygge- og anlægssektoren, håndværkssektoren og tjenesteydelsessektoren. Opnåelsen af færdigheder kan forbedres ved at intensivere samarbejdet mellem arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner både inden for og på tværs af sektorer og øget brug af modulære/korte uddannelsesforløb. En yderligere indsats for at forbedre uddannelsesresultaterne, navnlig for dårligt stillede grupper, og styrkelse af de digitale færdigheder er afgørende for at afhjælpe den store mangel på kvalificeret arbejdskraft.

(28) Selv om Tyskland har gjort en indsats for at forbedre digitaliseringen af offentlige tjenester, er gennemførelsen fortsat langsom, navnlig når det gælder udrulningen af ensartede, fuldt digitale tjenester på tværs af kommuner og delstater (*Länder*). Tyskland har ikke nået sit mål om at digitalisere alle administrative tjenester for offentligheden og virksomhederne inden for den nationale lovbestemte frist (udgangen af 2022, loven om onlineadgang (*Onlinezugangsgesetz*)). Det nationale råd for forskriftskontrol (*Normenkontrollrat*) anser gennemførelsen af loven om onlineadgang for at være utilstrækkelig og har udpeget den forventede mangel på arbejdskraft som en central risiko, hvis der ikke opnås effektivitetsgevinster gennem digitalisering. Der er på trods af de seneste fremskridt utilstrækkelig koordinering og et utilstrækkeligt samarbejde på tværs af alle administrative niveauer, og der er tilsyneladende begrænset ejerskab med hensyn til at levere digitaliserede processer. Kommissionens benchmark for e-forvaltning viser, at Tyskland også klarer sig dårligt med hensyn til digitalisering af administrationens backoffice, hvilket ikke er omfattet af anvendelsesområdet for loven om onlineadgang. Ud over de første skridt i Tysklands genopretnings- og resiliensplan er modernisering og sammenkobling af over 11 000 registre en vigtig katalysator for digital offentlig forvaltning. Der er dog hidtil kun gjort få fremskridt, og udgifterne til digitalisering af den offentlige forvaltning er blevet reduceret.

(29) Selv om Tyskland har gjort gode fremskridt med hensyn til etablering af fiberbredbåndsforbindelser, er landets samlede dækning (på 29,8 %) stadig den næstlaveste i Unionen. Manglen på fiberforbindelser (25,6 %af husstandene er dækket) og net med meget høj kapacitet (37,6 %) er særlig udtalt i landdistrikterne. Manglende dækning har en negativ indvirkning på konkurrenceevnen og hæmmer produktivitetsvæksten, navnlig for SMV'er. Forbedring af rammebetingelserne for udrulningen af nettet, f.eks. gennem udvidelse af planlægnings- og gennemførelseskapaciteten i den offentlige sektor, er afgørende for at fremskynde udbredelsen af fibernet. Opfyldelsen af målene for disse net vil også kræve forbedringer af de administrative procedurer i forbindelse med ansøgning om og udstedelse af tilladelser samt standardisering af alternative, mindre tidskrævende installationsmetoder. Den fortsatte gennemførelse af Tysklands gigabitstrategi kan afhjælpe disse problemer og give mulighed for yderligere forbedringer. Der kunne imidlertid lægges vægt på at planlægge offentlige interventioner på en måde, der ikke fortrænger kommercielle investeringer, f.eks. ved at øge efterspørgslen efter knappe tekniske ressourcer.

(30) Opfyldelsen af klimamålene kræver en yderligere indsats inden for sektorspecifik dekarbonisering af transportsektoren. Transportsektoren har ikke nået de årlige nationale sektorspecifikke emissionsmål, siden de blev fastlagt, heller ikke i 2023. Desuden vil en reduktion af kulstofemissionerne inden for vejtransport bidrage væsentligt til at nå Tysklands indsatsfordelingsmål om at reducere emissionerne med 50 %inden 2030 i forhold til 2005-niveauet. Transportsektoren øgede sit endelige energiforbrug med 6,3 %i 2023. En forbedring af jernbaneoperationernes pålidelighed og kvalitet og afhjælpning af investeringsmangler og forsinkelser i renoveringen, navnlig for godstrafikken, vil bidrage til at stimulere efterspørgslen efter offentlig transport og lette trængslen på vejene. Det vil kræve betydelige investeringer at skabe tilstrækkelig kapacitet på jernbanenettet til at rumme ny trafik.

(31) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2024, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024. For Tyskland bidrager henstilling 1, 2 og 3 til gennemførelse af den første, anden, tredje og fjerde henstilling i henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024.

(32) I lyset af Kommissionens dybdegående undersøgelse og konklusionerne om tilstedeværelsen af ubalancer afspejler henstilling 1 henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011. De politiske tiltag, der er nævnt i henstilling 1, bidrager til at håndtere sårbarheder relateret til det vedvarende store overskud på betalingsbalancens løbende poster. Henstilling 2, 3 og 4 bidrager til at adressere henstilling 1 for så vidt angår højere investeringer. De politikker, der er omhandlet i henstilling 1, bidrager dels til at rette op på ubalancer, dels til at gennemføre henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet 2024, jf. betragtning 31,

HENSTILLER, at Tyskland i 2024 og 2025 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. forelægge den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i rette tid; i overensstemmelse med kravene i den reformerede stabilitets- og vækstpagt begrænse væksten i nettoudgifter ([22]) i 2025 til det niveau, der bl.a. er nødvendigt for at bringe den offentlige gæld på en troværdig nedadgående kurs på mellemlang sigt og holde det offentlige underskud under traktatens referenceværdi på 3 %af BNP; styrke offentlige investeringer og fjerne hindringer for private investeringer for at styrke konkurrenceevnen; øge det finanspolitiske råderum for produktive udgifter, herunder ved at reformere finansieringssiden af pensionssystemet under første søjle; forbedre skattemikset med henblik på en mere inklusiv vækst og bæredygtig konkurrenceevne, herunder ved at mindske de negative incitamenter til at øge antallet af arbejdstimer, navnlig for sekundære forsørgere

2. fremskynde gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen betydeligt, herunder REPowerEU-kapitlet, når det er vedtaget, og sikre, at reformer og investeringer afsluttes senest i august 2026, og fremskynde gennemførelsen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, herunder ved at tildele tilstrækkelige ressourcer til forvaltningen af genopretnings- og resiliensplanen og programmerne under samhørighedspolitikken; i forbindelse med midtvejsgennemgangen af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken fortsat fokusere på de aftalte prioriteter, idet der tages hensyn til de muligheder, som platformen for strategiske teknologier for Europa giver for at forbedre konkurrenceevnen

3. afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft, navnlig ved at styrke grundlæggende og digitale færdigheder og forbedre uddannelsesresultaterne, herunder ved at forbedre ydelsen af målrettet støtte til dårligt stillede grupper; fremskynde digitaliseringen af den offentlige forvaltning, herunder ved at udvide de digitale offentlige tjenesters geografiske dækning; fremme udbredelsen af digitale højkapacitetskommunikationsnet yderligere, herunder ved at lette den nødvendige gennemførelse af private investeringsprojekter og mobilisere offentlige ressourcer, hvor det er nødvendigt

4. fremskynde dekarboniseringen af transportsektoren, herunder ved at opgradere jernbanenettet.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. oktober 2024.

På Rådets vegne

NAGY I.

Formand

([22]) I henhold til artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1263 er »nettoudgifter« offentlige udgifter, ekskl. renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger.